

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 17.10.2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: (...)

GREFIER: (...)

Pe rol, judecarea cererii având ca obiect *drepturi bănești*, formulată de **reclamanții (...)**, în contradictoriu cu **pârâta (...)**.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima strigare, lipsesc părțile, situație în care instanța dispune lăsarea dosarului la sfârșitul ședinței, când, după o nouă strigare, în ordinea listei, se constată, de asemenea, lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța constată că este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei case județene de pensii în funcția de consilier juridic sau consilier juridic- șef serviciu juridic, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor caselor județene de pensii din țară, cu luarea în considerare a majorărilor salariale referitoare atât la salariul de bază cât și la sporul de confidențialitate, recunoscut în favoarea persoanelor de comparație în baza unor hotărâri judecătorești definitive?*”

Instanța rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, cât și, pe suspendarea judecării cauzei.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru deliberare,

DISPUNE:

Amână pronunțarea **la data de 01.11.2024.**

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 17.10.2024.

Președinte
(...)

Grefier
(...)

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de 1.11.2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: (...)

GREFIER: (...)

Pe rol, se află pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra unor chestiuni de drept în cadrul cererii având ca obiect *drepturi bănești*, formulată de **reclamanții (...)**, în contradictoriu cu **pârâta (...)**.

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de 17 octombrie 2024 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, având nevoie de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată pentru astăzi, data de 1.11.2024.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei case județene de pensii în funcția de consilier juridic sau consilier juridic- șef serviciu juridic, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor caselor județene de pensii din țară, cu luarea în considerare a majorărilor salariale referitoare atât la salariul de bază cât și la sporul de confidențialitate, recunoscut în favoarea persoanelor de comparație în baza unor hotărâri judecătorești definitive?”, reține următoarele:

I) Admisibilitatea sesizării

Tribunalul (...) constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, și reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei, motivat de faptul că:

1) de lămurirea chestiunii de drept - *„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei case județene de pensii în funcția de consilier juridic sau consilier juridic- șef serviciu juridic, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor caselor județene de pensii din țară, cu luarea în considerare a majorărilor salariale referitoare atât la salariul de bază cât și la sporul de confidențialitate, recunoscut în favoarea persoanelor de comparație în baza unor hotărâri judecătorești definitive?”* depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât obiectul cererii de chemare în judecată vizează stabilirea și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice precum și obligarea la emiterea actelor administrative conform alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024.

Potrivit art. 1 alin. și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și / sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și / sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea / recalcularea / revizuirea drepturilor la pensie sau /și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1),

2) problema de drept enunțată este nouă deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din analiza practicii judiciare a instanței supreme în materie civilă și de contencios administrativ existentă pe site-ul www.scj.ro, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

3) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 01.11.2024, pe portalul ÎCCJ.

Din Preambulul OUG nr. 62/2024 reiese că intenția legiuitorului a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigiile privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Fiind o dispoziție imperativă, instanța investită cu judecarea procesului nu este în măsură să analizeze dacă problema dedusă judecării este o veritabilă problemă de drept supusă interpretărilor diferite, ci trebuie să verifice doar ca respectiva problemă de drept să nu fi fost dezlegată printr-un recurs în legii în curs sau să fi făcut deja obiectul unei hotărâri prealabile.

4) Cauza se află pe rolul unei instanțe, Tribunalul (...) – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, investită cu soluționarea cauzei având ca obiect *drepturi bănești*.

II) Expunerea succintă a cauzei

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului (...) la data de 09.01.2023 și înregistrată sub nr. dosar 59/86/2023, reclamantii (...) au solicitat în contradictoriu cu pârâta (...) ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- obligarea pârâtei la emiterea de dispoziții de reîncadrare salarială, pentru fiecare reclamant, prin care să se stabilească drepturile salariale, inclusiv sporul de confidențialitate în procent de 15% aplicat la salariul de bază, la nivel maxim în plată pentru funcția publică de

consilier juridic, din cadrul Casei Județene de Pensii (...), începând cu data de 09.01.2020 conform art. 39, alin.4 din Lg. 153/2017 și Decizia ÎCCJ nr.8/2021, Decizia CCR nr. 794/2016;

- obligarea pârâtei la plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din cele rezultate din hotărârea ce se va pronunța și cele încasate de fiecare dintre reclamanții, începând cu data de 09.01.2020;

- solicită ca diferențele de drepturi salariale, dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite potrivit hotărârii ce urmează a se pronunța în prezenta cauză, să fie actualizate cu indicii de inflație și la care să se adauge dobânda legală penalizatoare, începând cu data exigibilității diferențelor de drepturi bănești și până la achitarea integrală a drepturilor.

În motivarea acțiunii au arătat reclamanții au arătat că sunt funcționari publici - consilieri juridici, respectiv, (...) - funcție publică de conducere de consilier juridic - șef serviciu juridic, în cadrul Casei Județene de Pensii (...).

Au precizat că pârâta (...), se subordonează structural Casei Naționale de Pensii Publice (...), iar ordonatorul principal de credite este Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Au arătat că prin apariția Legii nr. 71/2015, dar și a legislației ulterioare: OUG. 57/2015, OUG.20/2016, OUG nr. 43/2016, Decizia ICCJ 23/2016, Decizia CCR nr.794/2016, intenția legiuitorului a fost aceea de a corecta diferențele salariale apărute ca urmare a desființării treptelor de salarizare în cazul funcționarilor publici în sensul alinierii salariilor acestora cu funcțiile similare la nivel maxim aflate în plată la nivelul instituției sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflați la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar. Era practic o recunoaștere a modului greșit în care s-a procedat la momentul stabilirii salariilor funcționarilor publici, prin neacordarea salariilor corespunzătoare funcțiilor similare aflate în plată.

Astfel ÎCCJ a reținut cu aplicabilitate obligatorie că în interpretarea și aplicarea art.39 alin.4 raportat la art.39 alin. 1 din Legea cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în categoria „personalului numit/încadrat,, la care se referă prevederile art.39 alin. 1 din Lg. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza art. 36 din Legea cadru nr. 153/2017.

A indicat faptul că la instituția similară Casa Județeană de Pensii (...) există funcția publică similară de consilier juridic, care a câștigat în instanță ca pe lângă salariul de bază cuvenit să beneficieze de „ sporul de confidențialitate” specific profesiei de consilier juridic, așa cum rezultă din Decizia nr.159/19.02.2020 a Curții de Apel (...) și din sentința nr. 364/18.11.2020 a Tribunalului (...), începând cu ianuarie 2018. Se mai precizează că acest sport de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de bază, este prevăzut de legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic și reprezintă un drept salarial acordat în considerarea funcției ocupate, fiind un spor cu caracter permanent dar și cu caracter general, nefiind acordat în considerarea persoanei ci a funcției publice deținute.

Reclamanții consideră că se impune alinierea drepturilor lor salariale la nivel maxim cu cele ale funcției similare de consilier juridic din instituția similară CJP (...), prin acordarea sporului de confidențialitate de 15% la salariul de bază, astfel cum a fost obținut de funcția similară prin hotărâri judecătorești.

Au mai apreciat că se impune a fi luate în considerare drepturile salariale, spor confidențialitate 15% la salariul de bază - ale funcției similare de la CJP (...), tocmai având în vedere și prevederile pct.32 din Decizia 794/2016 - care în primul rând statuează asupra obligativității stabilirii nivelului maxim al salariului de bază și cu includerea a drepturilor salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești - dar în același timp se analizează și noțiunea de „instituție/autoritate publică” , sens în care se prevede expres „*Așadar personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivel maxim al salariului de bază din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică,,*

Așadar în acest context legislativ analizat - apreciază reclamantul că Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale prezintă importanță prin considerentele sale ce demonstrează modul în care instanța de contencios constituțional privește și interpretează „principiul echității și coerenței”, în materia salarizării bugetare.

Atâta timp cât în prezenta cauză au dovedit că funcția publică similară de consilier juridic din cadrul instituției similare din CJP. (...) subordonată aceluiși ordonator principal de credite ca și CJP (...), are recunoscut prin hotărârea judecătorească definitivă, dreptul la un spor de confidențialitate de 15% atunci în mod similar se impune acordarea acestui spor.

Au mai arătat faptul că acest spor de confidențialitate se acordă consilierilor juridici, în considerarea acestei funcții, neavând relevanță gradația funcționarului sau funcție de execuție sau conducere.

Cu privire la ultimul capăt de cerere au arătat că, întrucât au fost prejudiciați prin neachitarea acestor drepturi salariale, în temeiul dispozițiilor art. 166, alin.4 și art. 253 din Codul Muncii, dar și art. 1530-1535 din Codul Civil, aplicabile ca efect al dispozițiilor art. 117 din Legea nr. 188/1999, actualizată, solicită obligarea pârâtei și la plata de daune-interese pentru devalorizarea cu rata inflației a drepturilor salariale cuvenite.

Pentru toate aceste motive au solicitat admiterea acțiunii astfel cum aceasta a fost formulată.

În drept, au invocat disp. art. 39, art.36 din Legea nr. 153/2017, Decizia nr. 8/2021 a ÎCCJ, Decizia CCR nr. 794/2016, art. 109, art. 117 din Legea nr. 188/1999, art. 367 din OUG nr. 57/2019, art. 38, art. 166 alin.4, art. 253 codul muncii, art. 2 și 3 din OG nr. 13/2011 și Decizia nr.23/26.09.2016 a ÎCCJ.

În dovedire, au depus înscrisuri.

Au solicitat judecarea cauzei și în lipsă.

Pârâta (...) a formulat întâmpinare, invocând, pe cale de excepție lipsa de obiect a cererii de chemare în judecată vis-a-vis de pretențiile formulate de către reclamantul (...) având în vedere că acesta beneficiază în prezent de sporul solicitat, fapt ce reiese din ultima decizie administrativă emisă pe numele acestuia, respectiv Decizia nr.327/20.12.2018, spor în suma de 597 lei.

Pe fond, reclamantul din prezenta cauză, sunt funcționari publici, fiind numiți în funcția publică de consilier juridic, iar salarizarea tuturor funcționarilor lor publici din cadrul Caselor Teritoriale de Pensii, inclusiv a reclamantilor începând cu luna august 2016 se face potrivit OUG. nr.20/2016 și OUG. nr.43/2016 motiv pentru care, Casa Națională de Pensii Publice a transmis adresa nr. H/3857 din 05.09.2016 prin care s-a stabilit nivelul maxim al salariului de bază pentru fiecare funcție publică, inclusiv pentru cele deținute de reclamantii de consilieri juridici.

Potrivit grilei transmise de CNPP, raportat la dispozițiile legale menționate, au fost stabilite reclamantilor salariul la nivel maxim, pentru funcția publică deținută de consilier juridic.

Urmare a dispozițiilor OUG. nr.20/2016, modificată și completată prin OUG. nr.43/2016 au fost stabilite drepturile salariale ale reclamantilor la nivel maxim, existent la nivelul caselor de pensii aliate în subordinea și coordonarea Casei Naționale de Pensii Publice.

Având în vedere dispozițiile legate ale Lg. 153/2017 reclamantul au fost reîncadrați pe funcțiile publice deținute de consilieri juridici, șef serviciu juridic, drepturile salariale fiind stabilite la nivel maxim aferent funcțiilor publice deținute așa cum acestea au fost comunicate ele Casa Națională de Pensii Publice.

Cu privire la acordarea sporului de confidențialitate în procent de 15% aplicat la salariile de bază ale reclamantilor, pârâta susține că se impune a fi respinsă această solicitare motivat de dispozițiile legii nr. 153/2017, lege cadru care stabilește nivelul salariilor de bază și sporurile de care poate beneficia fiecare funcționar public, raportat la funcția publică ocupată. În dispozițiile Legii nr. 153/2017 nu există nici o dispoziție legală referitor la funcția publică de consilier juridic din cadrul administrației publice a instituțiilor deconcentrate, funcție publică deținută de reclamantii, care să prevadă că funcționarii publici, consilieri juridici, beneficiază pe lângă

celelalte drepturi salariale stabilite potrivit legii și de un spor de confidențialitate de 15% aplicat la salariul de baza stabilit, așa cum se solicită prin prezenta acțiune.

Consilierii juridici numiți în funcție publică, au statut de funcționari publici, iar activitatea lor se derulează sub imperiul unei legi speciale, respectiv Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, respectiv Legea 57/2019 - privind Codul Administrativ.

Odată cu apariția Legii nr.514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier, modificată ulterior, s-a dispus prin dispozițiile art.25 alin. 1 înființarea unor asociații profesionale, cât și adoptarea statutelor acestora, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acestui act normativ.

S-a mai susținut că, din analiza dispozițiilor, invocate, rezultă fără echivoc, faptul că negocierile privind clauza de confidențialitate, prevăzute de art.25 și art.26 din Legea nr.53/2003, modificată, privind Codul muncii, vizează doar categoria consilierilor juridici care au statut de salariat, în baza unor raporturi de muncă, decurgând din contractul de muncă. Cea de-a doua categorie de consilieri juridici se află în cu totul altă situație juridică, deoarece au statut de funcționar public, ce derivă dintr-un raport de serviciu și beneficiază, pentru activitatea prestată, de un salariu stabilit potrivit dispozițiilor Legii nr. 153/2017.

Funcționarii publici au un statut legal, și nu contractual, iar drepturile lor salariale, potrivit dispozițiilor Legea nr.57/2019 republicată se realizează în conformitate cu dispozițiile legii privind stabilirea unui sistem unitar de salarizare.

Ca atare, rezultă că sporurile cuvenite funcționarilor publici nu pot fi decât cele prevăzute în sistemul de salarizare, aprobat prin lege, specific acestei categorii profesionale, respectiv Legea nr.153/2017, actualizată.

De altfel, nici Legea nr.514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, modificată, nu reglementează acordarea sporurilor privind clauza de confidențialitate și nici nu derogă de la statutul legal al funcționarilor publici, sub aspectul salarizării și acordării sporurilor salariale.

Statutul profesiei de consilier juridic, care prevede într-adevăr în art. 60, alin.2 dreptul consilierului juridic de a negocia prestații suplimentare în bani reprezentând clauza de confidențialitate, deși a fost publicat în Monitorul Oficial, nu poate fi încadrat în categoria actelor normative adoptate de instituțiile și autorități publice abilitate prin Constituție să asigure executarea unei legi deoarece Legea nr.514/2003 modificată, prevede doar adoptarea statutelor asociațiilor profesionale și nu conferă acestor asociații profesionale abilitatea de a emite acte normative, prin care să instituie obligații pentru instituțiile publice sau pentru persoanele juridice, la care sunt încadrați consilierii juridici. Așadar, statutul profesiei de consilier juridic nu constituie temei legal, pentru ca instituția publică să fie obligată să acorde consilierilor juridici, cu statut de funcționari publici, sporurile salariale decurgând din clauza de confidențialitate.

În această situație nu poate fi reținută existența unei discriminări între cele două categorii de consilieri juridici, cei angajați, și cei numiți, întrucât legea-cadru ce reglementează activitatea consilierilor juridici nu stipulează acordarea unor astfel de sporuri consilierilor juridici ce au statutul de funcționari publici, și nici nu derogă de la statutul legal al funcționarilor publici, sub aspectul salarizării.

Prin sintagma „consilierul juridic poate negocia” a fost avută în vedere, în mod clar, numai categoria consilierilor juridici, care au statut de salariați, ale căror raporturi cu persoana juridică pe care o reprezintă sau căreia îi asigură consultanță decurg dintr-un contract individual de muncă, dispozițiile legale, anterior avute, nefiind aplicabile consilierilor juridici cu statut de funcționari publici.

În cazul acestei de-a doua categorii, numirea în condițiile legii într-o funcție publică, la conferă statutul de funcționari publici, iar pe baza actului administrativ de numire se nasc și se exercită raporturile de serviciu cu autoritatea sau instituția publică, față de care este asigurată consultanța și reprezentarea.

În privința drepturilor salariale ale funcționarilor publici este exclusă stabilirea acestora prin negociere, întrucât determinarea lor se realizează în baza unor acte normative.

Așadar, funcționarii publici au un statut legal și nu contractual, care se realizează în conformitate cu dispozițiile legii privind stabilirea unui sistem unitar de salarizare. Sporul de confidențialitate poate fi acordat funcționarilor publici din cadrul instituțiilor și autorităților publice expres și limitativ prevăzute prin actele normative de salarizare, numai în condițiile stabilite prin actul administrativ al ordonatorului principal de credite, cu încadrarea în cheltuielile de personal, prevăzute în bugetul aprobat.

Așadar, consilierii juridici cu statut de funcționari publici nu pot negocia clauza de confidențialitate în condițiile prevăzute de art.60 alin.2 din Statul profesiei de consilier juridic, raportat la dispozițiile art.25 și 26 din Codul muncii, însă pot beneficia doar de sporurile corespunzătoare în condițiile prevăzute de actele normative de salarizare a funcționarilor publici și de legislația specifică autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, așa cum au fost stabilite drepturile salariale ale reclamanților.

La soluționarea prezentei cauze nu poate fi avută situația prezentată de reclamanți, referitor la o funcție publică de consilier juridic la CJP. (...).

Având în vedere funcția publică deținută de reclamanți de consilier juridic raportat la dispozițiile legate menționate, solicită respingerea acțiunii formulate ca fiind nefondată.

În drept, a invocat dispozițiile art.205 Cod procedură civilă; Legea nr.57/2019 - privind Codul Administrativ; Legea nr. 188/1999 - privind Statutul funcționarilor publici; Legea nr. 153/2017-privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice; Legea nr.53/2003 - Codul Muncii; Legea nr.514/2003- privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic.

În concluzie, a solicitat admiterea excepției invocată, iar pe fond respingerea cauzei ca nefondată.

În dovedire, a depus înscrisuri.

Prin sentința civilă nr. 369/27.04.2023 pronunțată în dosarul nr. 59/86/2023, Tribunalul Suceava a respins excepția lipsei de obiect. A admis acțiunea formulată de reclamanții (...) în contradictoriu cu pârâta (...)

A obligat instituția pârâtă să emită în favoarea reclamanților noi dispoziții de reîncadrare salarială prin care să le stabilească drepturile salariale, inclusiv sporul de confidențialitate în procent de 15% aplicat la salariul de bază, la nivelul maxim în plată pentru funcția publică similară de „consilier juridic” din cadrul Casei Județene de Pensii (...), începând cu data de 09.01.2020.

A obligat instituția pârâtă la plata către reclamanți a diferențelor dintre drepturile salariale acordate prin prezenta hotărâre și cele efectiv încasate, sume actualizate cu indicii de inflație și la care se va adăuga dobânda legală penalizatoare, începând cu data exigibilității drepturilor bănești și până la achitarea integrală a drepturilor.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta (...), criticând-o pentru nelegalitate.

Prin Decizia civilă nr. 577 din data de 23.10.2023, pronunțată în dosarul nr. (...), Curtea de Apel (...) – Secția I Civilă a admis recursul formulat de pârâta (...), împotriva sentinței nr.369 din 27 aprilie 2023 pronunțată de Tribunalul (...) - Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 59/86/2023, intimăți fiind (...).

A casat în parte sentința recurată în ce privește soluționarea fondului și a trimis cauza spre rejudecare asupra acestuia.

A menținut celelalte dispoziții care nu sunt contrare prezentei.

III) Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Prin notele scrise depuse la dosar la data de 16.10.2024, **reclamanții** au arătat, referitor la incidența dispozițiilor OUG nr. 62/2024, că în cauza nu sunt date condițiile pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, motivat de faptul că referitor la chestiunea de drept spusă analizei instanței de judecată, alinierea sporului de confidențialitate, stabilit la un nivel de 15 % aplicat la salariul de bază al reclamanților, ca nivel maxim, acordat în același procent și altor

funcționari publici, care dețin o funcție similară de consilier juridic, cu al reclamanților din prezenta cauză, ÎCCJ s-a pronunțat prin mai multe decizii, prin care s-a stabilit, că se cuvine nivelul maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare.

Cu referire la Decizia 8/2021 a ÎCCJ, Decizia nr.80/2023 a ÎCCJ și ultima decizie pronunțată de ÎCCJ, la data de 16 septembrie 2024, prin care s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel (...).

În concluzie, apreciază reclamanții că nu se impune sesizarea ÎCCJ, prevăzută de dispozițiile art.2 din OUG. nr.62/2024.

Pe fond, au susținut faptul că pretențiile lor sunt dovedite cu înscrisuri din care rezultă fără echivoc faptul că sunt întemeiate, în sensul că, colegi care dețin funcție publică similară (consilier juridic), la o instituție publică similară cu a reclamanților (casa teritorială de pensie) beneficiază de sporul de confidențialitate în procent de 15% calculat la salariul de bază, care este identic cu solicitarea reclamanților din prezenta acțiune, motiv pentru solicită admiterea a acțiunii, așa cum a fost precizată.

IV) Punctul de vedere al completului de judecată care a pus în discuție din oficiu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Tribunalul constată și reține că sunt incidente în speță situației deduse judecății prevederile art. 39 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 – act normativ în vigoare începând cu data de 01.07.2017, care statuează că: *"Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată",* în timp ce alin. 4 al aceluiași articol prevede *"În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate".*

Tribunalul reține că respectivele prevederi au fost menite să înlăture inechitățile salariale existente înainte de apariția legii - urmând a fi aplicate personalului plătit din fonduri publice din toate instituțiile și autoritățile aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții și aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar.

De altfel, prin Decizia nr. 8/2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, invocată și de reclamanți în susținerea acțiunii, s-a avut în vedere că din nota de fundamentare a adoptării legii nr. 153/2017 a rezultat că aceasta a fost determinată de necesitatea eliminării disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare, făcându-se vorbire și de Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.

Instanța apreciază, așa cum rezultă din cuprinsul dispozițiilor legale invocate, că numai nivelul salariului de bază se poate stabili la nivelul maxim aflat în plată, nu însă și nivelul sporurilor care fac parte din salariul brut lunar.

De asemenea, decizia nr. 794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională, invocată de reclamanți în cererea de chemare în judecată, face referire la tot nivelul maxim al *salariului de bază/indemnizației de încadrare*, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive.

Conform art. 435 alin.1 C.proc.civ., hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora, iar pe de altă parte, așa cum s-a arătat mai sus, conform art. 39 alin. 1 și 4 din Legea 153/2017 și conform Deciziei nr. 794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională, instanța apreciază că nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate, nu și nivelul sporurilor.

Astfel, tribunalul reține în aplicarea prevederilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, raportat la decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale și la art. 435 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în situația în care se invocă de către salariați încălcarea principiilor nediscriminării și egalității în drepturi, în stabilirea nivelului salariului de bază/indemnizației de încadrare, față de alți salariați aflați în situații similare, astfel cum este definită de art.7 lit.g din Legea nr.153/2017, ale căror drepturi au fost stabilite prin hotărâri judecătorești definitive anterioare, *se poate face aplicarea principiului egalizării doar în ceea ce privește indemnizația de încadrare cu aplicabilitate generală și nu cu privire la anumite drepturi recunoscute în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală.*

Prin urmare, punctul de vedere al instanței este că în aplicarea prevederilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, raportat la decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale și la art. 435 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în situația în care se invocă de către salariați încălcarea principiilor nediscriminării și egalității în drepturi, în stabilirea nivelului salariului de bază/indemnizației de încadrare, față de alți salariați aflați în situații similare, astfel cum este definită de art.7 lit.g din Legea nr.153/2017, ale căror drepturi au fost stabilite prin hotărâri judecătorești definitive anterioare, se poate face aplicarea principiului egalizării doar în ceea ce privește indemnizația de încadrare cu aplicabilitate generală și nu cu privire la anumite drepturi recunoscute în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală.

Față de cele reținute, fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, întrucât prezentul litigiu are ca obiect stabilirea și plata drepturilor salariale și de natură salarială, reclamanta are calitatea de funcționar public, fiind plătită din fonduri publice, iar asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, respectiv:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei case județene de pensii în funcția de consilier juridic și consilier juridic- sef serviciu juridic se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor caselor județene de pensii din țară, cu luarea în considerare a majorărilor salariale referitoare atât la salariul de bază cât și la sporul de confidențialitate, recunoscut în favoarea persoanelor de comparație în baza unor hotărâri judecătorești definitive?”.

În baza art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. NR. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanța va dispune transmiterea încheierii de sesizare, în copie, prin poștă electronică, către celelalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei **chestiuni de drept**:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei case județene de pensii în funcția de consilier juridic și consilier juridic- sef serviciu juridic se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor caselor județene de pensii din țară, cu luarea în considerare a majorărilor salariale referitoare atât la salariul de bază cât și la sporul de confidențialitate, recunoscut în favoarea persoanelor de comparație în baza unor hotărâri judecătorești definitive?”.

În baza art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea cauzei până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza art. 2 alin. (2) din OUG nr. 62/2024, dispune transmiterea încheierii de sesizare, în copie, prin poștă electronică, către celelalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

Pronunțată azi 01.11.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

PREȘEDINTE
(...)

GREFIER
(...)

Red. (...)
Tehnored. (...)
Data 03.12.2024